

- 49 -

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ
ΝΕΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΠΛΑΣΘΕΙΣΩΝ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΧΡΟΝΩΝ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑ

4 ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ 4

ΑΘΗΝΑ 1980

ἀνδρογυναικοχωριστικός

ἀνεκκλίσιμος

ἀνδρογυναικοχωριστικός, 3. 'Ακρ. 21. Σεπτ. 89.
ἀνδροκάρδιος, 2. (γυνή). Κ. Κούμ.
ἀνδρολαγνεία, ἡ. Στ. Ξίν.
ἀνδροπήγεια, τὰ ἄνδρες νηπιάζοντες τὰς φρένας 'Αδ. Κορ.
ἀνδροπληθύς, ἡ. 'Ανώνυμ. μεταφρ. Σαλουστίου, ἐν 'Αθῆν. 43. — 'Εκ τοῦ Αἰσχύλου εἶναι γνωστὴ ἡ ἀνδρὸπληθία.
ἀνδροποιεῖσθαι, α ἀνδροποιοῦνται αἱ γυναῖκες ὁλοῖν ν. 'Αστυ 6 Σεπτ. 94.
ἀνδροποίησις, ἡ ἐν παιδικῇ ἀκμῇ ἡλικία 'Αστυ 24-5 Σεπτ. 91. — ἀνδροπ. τῶν γυναικῶν Αὐτόθι 7 'Ιαν. 97.
ἀνδροπραξικόπτημα, τό. Σ. Α. Κ. 88.
ἀνδροπρέπεια, ἡ 'Αστυ 23 Νο. 95.
ἀνδρορραπτική 'Αγγλική. ἡ. 'Ακρ. 20 Σεπτ. 98.
ἀνδροσιτεῖον, τό. Γ. Χρυσοβ.
ἀνδρόσταμα γιγαντιώδεστερον (;) 'Ακρ. 1 'Απρ. 94.
ἀνδροτόκος, 2.
 = **ἀνδροτομία**, ἡ. (= εὐνοχησιμός). Γρ. Ζαλίχ λ. — Ν. Κοντ. λ. 89.
ἀνδροφύγουσα κόρη. Π. Δ. Ζάν.
ἀνδροφορεῖν ἀνδρὸς φορέματα φορεῖν γυναῖκα 'Ακρ. 18. Νο. 90. — ἀνδροφοροῦσαι γυναῖκες ἐν Λονδίῳ. 'Ερ. 98.
ἀνδροφροσύνη, ἡ. 'Ακρ. 9 Μαΐου 90
ἀνδρωσις, ἡ, (φρονημάτων) 'Ανδρ. Λαοκράτ. 86.
ἀνεγγίξια, ἡ. (ἀλληλογραφίας πρὸςδεως). Φιλ. 'Ιω. ἐν Φυσ. δεκ. ἐκδ. Α. Οἰκ.
ἀνεγγύητος, 2 'Αδ. Κορ. — Bull Dog ἐν 'Ακρ. 11 'Απρ. 94.
ἀνεγέρτης, ὁ. (οἰκίας. βιβλιοθηκῶν) 'Αδ. Κορ. 05. — Κ. 'Ασ. — ἀνεγέρτης τῆς ἀνατομίας ὁ δεινα ν. Δ. Α. Μαυροκορδ. 36.
ἀνεγκληματικότης, ἡ. 'Ελλην ἐν 'Ακρ. 17 'Ιαν. 94.
ἀνεκλίτως ἀνευ ἐγκλίσεως τόνου 'Αδ. Κορ. 92.
ἀνεγνωρισμένως. 'Α. 'Ρ. 'Ραγκ. 94.
ἀνεγνώσιτος, 2 'Ακρ. 28 Μαρτ. καὶ 25 Αὐγ. 91.
 α **ἀνέδαφη** Αὐστρία, ὁποῦ πατριδα ἔς τῶν λαῶν (ἡτᾶς τὴν ἀγωνία ν. 'Αγ. Παράσχ. 89, ἐν 'Εσπερ. 'Ακρ. 26 'Απρ. 97.
ἀνεθνοποιεῖω -ῶ. Σχ. Λεβ. λεξ. 61 ἐν λέξει Zabbathaitē.
ἀνεθνος, 2. 'Ικ Γ. Αἰτρ. 55. — α Τί ἀνεθνότερον τῆς μουσικῆς τοῦ Γερμανοῦ Wagner ν. 'Ακρ. 30 Σεπτ. 92.
ἀνειδοσοσύνη, ἡ τὸ μὴ εἶχειν ἰδέας. 'Ακρ.

11 'Ιουν. 91. — 'Εσχηματισθὴ ἐκ τοῦ ἐπιθέτου ἀνειδοεὸς ἢ ἀνίδεος, ὃ παλαιὰ οὐσα λέξεις ἔχει τὴν σήμερον ὀλίγον διάφορον σημασίαν.
ἀνεκονογράφητος, 2. 'Ακρ. 3 Φεβρ. 90.
ἀνειλητήρ, ὁ. Δ. Ν. Βερν.
ἀνειλικρίνεια, ἡ. Β. Φαρσῆς 69. — 'Ακρ. 1 Φεβρ. 88 — Π. Καρολίδ. 92.
ἀνειλικρινής, 2. Φυλλάδ. φοιτητῶν περὶ τοῦ πανεπιστημίου, ἐν 'Αθῆν. 29 'Ιαν. 49. — 'Ακρ. 22 'Απρ. 86. — Φ. Β. αὐτόθι 29 'Οκτ. 96.
ἀνειρήνευτος, 2 Θ. 'Αφεντ.
ἀνεισορμῶν, μτγ Κ. Μητσόπ.
ἀνειστνευστος, 2. (ἀτμοσφαῖρα) 'Ακρ. 30 'Ιαν. 88, ἐν ἐπιφυλ.
ἀνειστρακτος, 2. 'Ιόν. κώδ. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
ἀνειτουμιστί ἐπίρ. Κατάλογ. βιβλιοθήκ. 'Εθνικ. 'Αθηνῶν 83.
ἀνεκβάλλεσθαι. Κ. Μητσόπ. ἐν Προμ. 24 'Ιουν. 90. — 'Αν. Κ. Δαμῶ, αὐτόθι. 23 Φεβρ. 92. — ἀνεξεδέληθησαν 'Ι. Π. Δοα νιδ. αὐτόθι. 9 Αὐγ. 91.
ἀνεκβιάστως Γ. Ζαλίχ λ. — Ν. Κοντ. λ. 89. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
ἀνεκβολή, ἡ (ῥῆσις ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω). Κ. Μητσόπ. ἐν 'Αθηνᾶ 96.
ἀνεκδήλωτος, 2. α 'Ερ. ν. 12 'Ιουν. 88. — 'Ακρ. 24 Αὐγ. 93, ἐν ἐπιφυλ.
ἀνεκδίεττος, 2.
ἀνεκδιηγεῖ, ἐπ.ρ. 'Ακρ. 31 Μαρτ. 94.
 = **ἀνεκδοτικός**, 3. 'Αγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89 — α ἀνεκδοτικώτατος καὶ εὐφυλόλογος ν. 'Ακρ. 28 Μαρτ. 94.
ἀνεκδοτικῶς Π. Καλλιγ. 55. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
ἀνεκδοτογραφικός, 3. 'Ακρ. 13 Δεκ. 90.
ἀνεκδοτολογία, αἰ. Γορούλ. ἐν 'Ακρ. 28 Φεβρ. 94.
ἀνεκδοτολογικός, 3. (ἱστορία κτλ.) 'Εστ.
ἀνεκδοτολόγος, 2. 'Ακρ. 3 'Απρ. 87 καὶ 19 'Ιαν. 94.
ἀνεκκαθαρισιτία, ἡ. 'Ιταλ. illiquidità. Λεξ. νομοτεχν. 40.
ἀνεκκαθάριστος, 2. (πρόσδοος. χρεῖος κτλ.) Κ. Α. Κυριαδ. 83. — 'Εγγραφ. δικαστ. ἐν α 'Ερ. ν. 2. Μαΐου 89. — Π. Χρυσανθόπ. 96. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
ἀνεκκαλεῖσθαι ψυχάς. Εὐγ. Βούλγ.
ἀνεκκλήσεις, αἰ. (ψυχῶν). Εὐγ. Βούλγ.
ἀνεκκλήτως, 'Ελ. κώδ. — Ν. Κοντ. λ. 89 — 'Αγ. Βλ. λ. 97.
ἀνεκκλίσιμος, 2. 'Ιταλ. indeclinabile.

ἀνεκκόκκιτος

ἀνελληγοπρεπής

Λεξ. νομοτεχν. 40.
ἀνεκκόκκιτος, 2. (βαμβάξ. κττ.) • Έφ. 4 Μαΐου 89.
ἀνεκλατίνιστος, 2.
ἀνέκλυτος, 2. Δ. Χαντα.
ἀνεκμετάλλευτος, 2. (κυρίως και μεταφορικώς). Έλ φολογ. Σύλ. Κοτσόλειω. — Δ. Μιχαλόπ. 76. — Άνώνομ. μεταφρ. του Τσίσιων 87. — Άγ. Βλ. λ. 97.
ἀνεκπαίδευτος, 2. Στ. Ξέν. έν Άκρ 26. Οκτ. 92.
ἀνεκπεραιώτος, 2 Άν. Πολυζ. 36.
ἀνεκπληρωσία, ή. Ίταλ. inadempiamento Λεξ. νομοτεχν. 40.
ἀνεκποιήσιμος, 2. • Έφ. 1 Σεπτ. 88.
ἀνεκποιήτος, 2. Έγγραφ. Πατριαρχ. Κοτσόλειω. 1546. — Ίω. Τυπάλδ. 89. — Ν. Κοντ λ. 89. — Άγ. Βλ. Α. 97.
ἀνεκπώριτος, 2. Ι. Γ. έν Ήμιφύλ. Άκρ. 1 Δεκ. 96.
ἀνεκρηκτος, 2. {δυναμίτις}.
ἀνεκρος, 2. (νεκρός.) Φιλ. Ίω. 65.
ἀνεκσπαστος, 2. Διονύσιος Σηγοῦρος 1621.
ἀνεκσφενδονίζεσθαι, Κ. Μητσόπ. έν Προμ. 15 Άκρ. και 24 Ίουν. 90.
ἀνέκται, οί. (κερουλκῶν σκηνῶν) τά κοινῶς κορδέλια. Όνομ. ναυτ. 58. — Άγ. Βλ. Α. 97.
ἀνεκτέλεστος, 2. Π. Παπαθήγγα. 54. Σκαρλ Λεξ. 56. — Ν. Κοντ. λ. 89 — Άγ. Βλ. λ. 92.
ἀνεκτηρία, ή. (= ἀνοικεύς, δ) Γρ. Χαντα. 47.
ἀνεκτικότης, ή. Μιλτ. Χουρμ. 73. — Στ. Σταθόπ. 51 — Άν. Γούδ. 96. — Ν. Κοντ λ. 89. — Άγ. Βλ. λ. 97.
ἀνεκτικῶς. Άγ. Βλ. λ. 97.
ἀνεκτίμητος, 2. Ίω. Φιλήμ. 34. — Γ. Μελισταγής 35. — Ά. Ρ. Ραγκ 45. — Σ. Α, Κ. 53. — Ν Κοντ. λ. 89. — Άγ. Βλ. λ. 97.
ἀνεκτινάσσω. Φ. Α. Οίκ. έν. Άτικῶ Ήμερολογ. 74.
ἀνεκτύπωτος, 2. Έλ κῶδ.
ἀνεκχύνεσθαι, ἀνεξεγύνοντο. Κ. Μητσόπ. έν Προμ. 21 Οκτ. 90.
ἀνεκχωρηθέντα εἰσάφη Θεσσαλίας εἰς την Τουρκίαν. Άκρ 5 Νο. 97.
 = **ἀνέλαστον**, τό γένος καλοεπτέρων. Σχ. Λεβ. λ. 61.
ἀνελαφάνω, Σ. Α. Κ. 88.
ἀνέλεος ελεημοσύνη, ή. Εὔγ. Βούλγ.
ἀνελευθερώτως. Προμ. 19 Μαΐου 91.

ἀνελευκτός, 3. Έγκυκλ. Λεξ.
ἀνελίπη, ή. (γην.) Δ. Χασιώτ. έν Έστ. έφ. 30 Σεπτ. 94.
ἀνελητήρ μῆς, δ. Π. Ψαρ. 84.
ἀνέλειος, 2. (νηστεια). Άκρ. 27 Σεπτ. 98.
ἀνέλευθρον, τό. Γαλ. ascenseur. Άκρ. 30 Οκτ. 93. — Πρβλ. ἀνελευσταί, ἀνελευστήρ, ἀνοικεύς, ἀνελητήρ, ἀνεληθρον, ἀνασούτηρ, ἀναδρομεύς και τά έν τῷ ἀνελευστήρ καταγεγραμμένα.
ἀνελευσίσιμος, 2. Σ. Α. Κ.
ἀνελευσταί, οί έν τῷ πύργῳ του Eiffel τῷ έν Παρισίω, Γαλ. ascenseurs. Άκρ. 10 Μαΐου 89. — Ίδε και ὑψιελάται και τῷ ἔξης ἀνελευστήρ, ένθα συνεφόρησα ἐπιστημειωτικῶς πάσας τὰς μέχρι τελουσ Αὐγούστου 95 προταθείσας λέξεις.
ἀνελευστήρ, δ. Γαλ. éraulière. Σκαρλ. λ. 56, έν έρμ — Προσθετω δέ, ότι έν Γαλλογερμανικῶς λεξικοῖς ή έραυλιέρε, μεταφράζεται διὰ τῶν Schultersblech και Achselstück. — Έν δέ Άστει 19 — 20 Νο. 94 και 2 Δεκ. 94 έγγραφή ή λέξις ὡς μεταφράσμα του Γαλ. ascenseur, (τοῦ μηχανήματος δι' οὗ τις ἀναβιάζεται ἀκόπως εἰς τὰ ὑψηλῶτερα κατώματα οἰκίας πολυωρόφου. Άλλ' ὁ Γ. Ν Χατζιδ έν Έστ. εἰκονογρ. 21 Μαΐου 95 ἀποδοκιμάσας την κατά ταύτην την σημασίαν χρῆσιν τῆς λέξεως ἀντεπρότεινε, ὅχι προσφωῶς κατ' ἐμέ, τὸν ἀναδάκτη, λείν ἀρχιστάτην και προκατελημένην δι' ἄλλας σημασίας. Δέν ἔλαβε δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς πολλὰς διὰ τὸν ascenseur, ὑπὸ πολλῶν προταθείσας λέξεις, δε έχει ή παρούσα Συναγωγή ὡς γνωστὰς μέχρι Φεβρουαρίου 95, και εἶναι αἱ δε κατ' ἀφαιρητικὴν τάξιν ἀναδρομεύς, ἀνασούτηρ, ἀνεληθρον, ἀνελητήρ, ἀνελευστήρ, ἀνελευκτής, ἀνοικεύς, ἀνυψωτήρ, ὑψηλάτης, ὑψηλάτης, ὑψιφορεύς. Μόνον μετα ἐπικριτικῶν τούτων ἔκτιναγμα θά ἦτο ἐντοπος ή πρότασις νέας λέξεως, ή ἐκλογή ὀριστικῆ μιᾶς τῶν ἤδη προταθεισῶν, τοῦθ' ὅπερ δὲν ἐγένετο. Φαίνεται ὁμῶς τό γε νῦν, ότι ἐπικρατεῖ ὁ ἀνελευστήρ, γραφόμενος συχνά έν ἐφημερίσιν, οἶον εσγάτως έν Άκρ. 15 Άπρ. 96 και έν Πρωία 17 Ίουν. 97.
ἀνελευστήρια, μηχανήματα, τά. Πρωία 23 Ίαν. 97.
ἀνελευστικός, 3. (μηχάνημα). Άκρ. 26 Μαρτ. 89.
ἀνελλείπτως ἀνευ σχήματος Ἐλλείψως τῶ έν τῇ γραμματικῇ. Δ. Ν. Βερν. 87.
ἀνελληγοπρεπής, 2. Άκρ. 7 Ίαν. 94.